

ת"פ 19296/09 - מדינת ישראל נגד יבגני אורЛОב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 21-09-19296 מדינת ישראל נ' אורЛОב (עוצר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל המאשימה

נגד
יבגני אורЛОב (עוצר)
הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד מיכאל יפרח

בשם הנאשם: עו"ד יצחק לוי - סנגוריה ציבורית

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הودאותו בעבירה של הוצאה לפי סעיף 448(א) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי האמור בכתב האישום, אדם בשם לואי יחים (להלן: "לוואי") עבד בין אוקטובר 2020 ועד يونيو 2021, בחנות ירקות בבעלותו של מאהר ابو רחמה (להלן: "המתלון") עד שפותר על ידו. נוכח הפיטורים החליט לואי לנქם במתלון ועובד ליום 24.8.21 פנה לאזהר שוק (להלן: "ازהר") ושידל אותו להציג ולשרוף עבורי את רכבו של המתלון תמורת כסף. בהמשך למתואר, פנה אזהר לנאשם וביקש ממנו להציג את הרכב יחד עמו. ביום 21 בשעה 20:00 הגיעו הנאשם ואזהר לתחנת דלק "yellow" בעין שרה בנהרייה. לאחר שהמוכרת סירבה למכור להם דלק בbekboek, התקשר אזהר לאדם בשם אברהם חנו (להלן: "אברהם") וביקש ממנו להגיע לתחנה עם רכבו, על מנת שיוכלו לרכוש דלק. אברהם אסף את השניהם ברכבו וזמן קצר לאחר מכן הגיעו לתחנה יחדו והנאשם מלא דלק בbekboek תוך יצירת מצג שווה מלא דלק ברכב. לאחר מכן, השלשה חזרו לתחנה ונשאשם מלא דלק בbekboek למוקם סמוך לביתו של המתלון. הנאשם ירד מהרכב כשהוא מצד'

bekboek, ניגש לעבר רכבו של המתלון, שפרק דלק על חלקו האחורי והציג אותו באמצעות מצית, בצוותא חדא עם לוואי ואזהר. מיד לאחר מכן נתקם הנאשם ואזהר עזבו את המקום. עוברי אורח שהלפו במקום כיבו את האש. כתוצאה מהמעשים נגרם נזק לחלקן האחורי של רכב המתלון.

טייעוני המדינה

3. המדינה טענה שעבירת הוצאה היא עבירה חמורה ביותר בשל הפטנציאלי לగרים נזק רב הטמון בה (ע"פ 7925/06 אבו עראר נ' מדינת ישראל (30.4.07)). נטען שבמקרה זה מעשי הנאשם שבוצעו בקרבה רבה

לבית המשפטון הגבירו את הפטנציאל של הפגיעה בגוף וברכוש, ועל כן נמצאים ברף גבוהה מבחינת חומרה. נטען שאין קשר בין הנאשם לבין המתולן, שהעבירה בוצעה תוך תכנון קפדי וכי הנסיבות בלבד נמשתת בדרך מתחכמת.

4. נטען שנפגעו הערכיים החברתיים של שמירה על חי אדם ושלום הציבור ורכשו. עוד נטען שחלקו של הנאשם היה העיקרי והדומיננטי על אף שלא יוזם את ביצוע העבירה. בנוסף, נטען שנגרם נזק לחלק האחורי של הרכב כתוצאה מההצתה.

5. באשר למידניות הענישה, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 3450/17 **משה דמתי נ' מדינת ישראל** (10.1.18); שם הורשע המערער בשתי עבירות הצתה בשני אירועים נפרדים של הצתת הרכב וдолת מחסן בבניין מגורים. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר והואוטלו על הנאשם 48 חודשים מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

- ע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14); המערער נדון ל-30 חודשים מאסר בפועל בגין הצתת רכבתו של שכנתו. נקבע מתחם שבין שנתיים עד 4 שנות מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

- ת"פ 15168-10-17 **מדינת ישראל נ' סامر נסrai** (28.2.18); הנאשם הודה לאחר סיום פרשת התביעה בעבירת הצתה. באותו מקרה הנאשם ניגש לרכבו של המתולן, שפרק על הרכב נזול דליק ושילח בו אש באמצעות מצית. לנאם היו 6 הרשעות קודמות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 24 - 36 חודשים מאסר בפועל והואוטלו 24 חודשים מאסר בפועל.

- ת"פ 22859-06-18 **מדינת ישראל נ' ואפיק מורי** (24.10.18); שם דובר בגין מתחם שלא עבר פלילי אשר הודה בהצתת הרכב של שכנו, כאשר כתוצאה מההצתה רכב נוסף גם עלה באש. בערכאה הדינית נקבע מתחם שבין 20 - 40 חודשים מאסר בפועל והואוטלו 20 חודשים מאסר בפועל.

6. המדינה טענה במקרה זה למתחם ענישה שנע בין שנתיים עד 4 שנות מאסר בפועל.

7. באשר לקביעת העונש בתוקן המתחם, ציין שלນאש 4 הרשעות קודומות, לרבות עבירות אלימות ורכוש, ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 10 חודשים.

8. נטען שהנאש לא הורתע מהאונשים שהוטלו עליו בגין הרשעותיו הקודמות, כאשר עונשי מאסר תלולים לא מרתייעים אותו מפני ביצוען של עבירות נוספות וכי קיימ צורך של ממש בהרטעתו האישית. כמו כן, נטען שנitin בעניינו תסיקור שלילי. משכך ביקשה המדינה לקבוע עונש מאסר ברף האמצעי-עלון של המתחם, לצד פיצוי

למתلون, מאסר מותנה ממשמעותי והפעלת המאסר על תנאי במצטבר לעונש שיטול.

טייעוני הנאשם:

9. נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. נטען שחלקו היה ממשמעותי אך שלא הייתה היכרות בין הקורבן ושלמעשה לנאשם לא היה כל אינטראס בביצוע העבירה ולא צמחה לו תועלת ממנו. נטען שהיבט זה מהוovo שיקול לccoli. נטען עוד שמדובר בהצתה ברף הנמוך של עבירות הצתה, כאשר עובי או רוח כיבו את האש בקלות ללא אמצעים מיוחדים.

10. נטען שבUberות הצתה יש מנעד רחב של טווחי הענישה, מספר חדשני מאסר לרצוי בעבודות שירות ועד למספר שנות מאסר.

11. נטען שנקבע בפסקה מדרג לחומרת העבירה, כאשר הקל ביותר הינו שאין חשש שהאש תתפשט. נטען שמדובר זה שיר למדרג הפחות חמור של Uberות הצתה, כאשר לא היה חשש להתרפשות האש לרכוש אחר, והראיה לכך שהאש כובתה בקלות.

12. נטען שמתחם הענישה ההולם נע בין שנה לשנתיים.

13. הסגנון הפנה לפסקה הבאה:

- ת"פ 13-01-13 30010-**מדינת ישראל נ' ריצ'רד דולדל פלייפל** (14.7.13); נאשם הורשע בהצתת רכב, גניבת רכב והחזקת סכין. נקבע מתחם ענישה שבין 10 חודשים ל-3 שנות מאסר ונגזרו 15 חודשים מאסר.

- ת"פ 13-05-6220-**מדינת ישראל נ' חסן חרב** (7.7.13); נאשם הורשע בהצתת רכב של אדם שעמו היה מסוכסן. לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה שבין שנה ל-3 שנות מאסר ונגזרו 14 חודשים מאסר.

- ת"פ 15-01-15 29895-**מדינת ישראל נ' רביע עוסמאן** (17.6.15); שם הורשעו הנאים בהצתת רכב וקשרית קשור בעקבות סכסוך. לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה שבין 10 - 36 חודשים מאסר בפועל והוטלו עונשים שבין 6 - 12 חודשים מאסר.

- ע"פ 16/4910-**מair אליעזר אבני נ' מדינת ישראל** (5.4.17); שם דובר בנאים, שיחד עם אדם אחר, הצית חנות וגרם נזק של עשרות אלפי שקלים. בגין מעשי הורשע בעבירות הצתה, גניבה וקשרית קשור. כמו כן, הורשע גם

בעבירת החזקה וגידול סם מסווג כנובס. בגין עבירות הצתה נקבע מתחם עונשה שני של 12-40 חודשים מאסר בפועל ונגזרו 14 חודשים מאסר בפועל. הערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

14. הסגנור הוסיף וטען כי בתקופת מעצרו נולדה לנאים תינוקת והנזקים שנגרמו למשפחה ממשמעותיים. נטען כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסר זמן שיפוטי יקר. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם אין פשوطות, כעולה מתסקיר שירות המבחן. נטען כיodium הנאשם מעוניין להשתלב בטיפול וכי שירות המבחן שגה במסקנותו בכל הנוגע לטיפול.

15. הסגנור ביקש להטיל על הנאשם עונש המצרי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם וכן ביקש להימנע מהטלת פיצוי כספי או קנס לאור העובדה שלא תואר הנזק שנגרם, ולכן יש להניח שמדובר בנזק זניח.

פסקoir שירות המבחן

16. בתסקירות פורט שהנאשם בן 27, ליד אוקראינה, נשוי ואב לתינוקת בת כחודש. הוא שוחרר ממאסר קודם לפניו לשנה ועבד בראשת מזון כירקן. בעבר הופנה לטיפול בקהילה טיפולת "מלכישוע" על רקע שימוש בסמים. הוא לא גוסס לצבא, התקשה לעבוד באופן רציף ויציב על רקע מצבו התתמכרווי.

17. תואר קושי ליטול אחריות על ביצוע העבירה, קושי לעורר התבוננות עמוקה אודוות התנהלותו הפוגעתית ביחס למתרון ונכללה התייחסות לכך שהוא משליך התנהלותו על היומו תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה. לדבריו, הוא הצליח להיגמל משימוש בסמים בכוחות עצמו במהלך המעצר.

18. הוערך קיום סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית במידה ולא ישולב בתכנית גמילה. צוין שמדובר באדם שמנהله אורח חיים עברייני והתמכרווי והוערך שהוא נעדר כוחות מספקיים הנדרשים לשולב במסגרת קהילה טיפולית סגורה. כתוצאה, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמליצה טיפולית. עם זאת הומלץ שבמידה וידון למאסר גורמי הטיפול בשב"ס יבדקו התאמתו להליך טיפולי במסגרתם.

דברי הנאשם

19. הנאשם בדבריו טען שהוא מוכן ללקת לקהילה טיפולת והביע צער על המקירה וטען שהוא מעוניין לשנות את דרך חייו.

.26.8.21. הנאשם עוצר מיום 20.

21. הערכיים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ורכשו. בהינתן שמדובר בעבירות הצתה, נוכח טיב העבירה, הפגיעה בערכיים המוגנים ברמה ביןונית, לכל הפחות.

22. באשר לתקנון, הנאשם יחד עם אחרים, תכנן את המעשים והתכוון לקרותם, והמבצעים אף התעקשו ומצאו דרך לרכוש בנזין למטרות שסורבו בפעם הראשונה שניסו לעשות כן.

23. העבירה גרמה נזק לרכב שהוצאה, אך לא פורט חומרתו. העדר מצאים בקשר למידת הנזק שנגרם פועל לטובתו של הנאשם מבחינת הספק. כמו כן, לקחת בחשבון את פוטנציאל הנזק במקרה זה, נוכח העובדה שעליה שמדובר בהצתה שבוצעה באחור מגורים.

24. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתוך הענישה ההולם נמצא בין 2 - 4 שנות מאסר.

25. באשר לענישה בתוך המתוחם, מדובר בנאשם שהוא במיוחד לו בהזדמנויות הראשונה ובכך חסר זמן שיפוטי ולקח אחריות על מעשייו.

26. לחומרא שקלתי את העובדה שלחוות הנאשם עבר פלילי קודם וכן את העובדה כי עונשי מאסר שריצה בעבר, ואף עונש מאסר על תנאי, לא מנעו ממנו לעבור את העבירה הנוכחית.

27. בנוסף, לקחת בחשבון שהתקיר שהוגש היה במהותו שליל ולא הובאה בו כל המלצה טיפולית.

28. כן לקחת בחשבון את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם וכן נתתי דעתך לכך שאין ספק שתקופת מאסר תפגע במשפחהו של הנאשם.

29. מכל האמור הנני מטייל על הנאשם את העונשים הבאים:

- 30 חודשים מאסר בפועל, בגיןו ימי מעצרו (יום 26.8.21).
- 9 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשוט.
- פיצוי למטלון בסך 2,500 ₪, לתשלום עד ליום 31.12.21.

- המאסר על תנאי שהוטל במסגרת ת"פ 50559-05-19 של 10 חודשים, ירוצה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש שלעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.